

«Въ тази минута генералъ Шнитниковъ ме покани да отидемъ съ него на генералъ Веляминовата позиция. Това предложение ме много зарадва, защото азъ горѣхъ отъ желание по-отблизо и по-подробно да слѣдя за хода на сражението.

«Когато ние доближихме до нашитѣ батареи, които бѣха разположени на позиция на сѣверъ отъ Плъвенското шосе, генералъ Шнитниковъ забѣлѣза на началника на артилерията, че е извадилъ твърдѣ малко орджия. Въ тази минута ние се намирахме на единъ доста високъ хълмъ, склоноветѣ на който се спущаха къмъ Гривица доста стръмно. Въ лѣво, къмъ Радишево, на разстояние повече отъ 8 версти, ясно се виждаше движението на нашитѣ войски. А право прѣдъ насъ и непосредствено задъ Гривица се виждаше верига отъ възвишености, които съвсѣмъ закриваха Плъвенъ отъ очитѣ ни.

Въ дѣсно отъ насъ, хоризонта бѣше ограниченъ съ необикновенно разклонени и гжсто насалени фруктовидни дървета. Артилерийския бой удвои своята сила.

«Почти около това сжщото врѣме на нашия дѣсенъ флангъ се показа единъ отрядъ турска кавалерия, която почти веднага отстѣпи слѣдъ нѣколко пушечни изстрѣла. Слѣдъ малко къмъ насъ се присъедини и баронъ Криденеръ.

«Най послѣ, въ 10 ч. и 40 м., ние чухме първиятъ топовенъ гърмежъ въ отряда на князь Шаховски. До сега, като не чувахме артилерийска стрѣлба отъ къмъ тази страна, ние още повече се удивлявахме, защото споредъ диспозицията, отряда на князь Шаховски трѣбваше да тръгне отъ Пордимъ въ 5 ч. сутринята и, слѣдователно, да встѣпи въ боя едноврѣменно съ насъ. Тѣй като ние не бѣхме получили до сега отъ него никакви извѣстия, струваше ни се, че този изстрѣлъ знаменува началото на боя на нашия